

§ 23. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie, mocą którego bądź odrzuca wniosek o pozbawienie obwinionego uprawnień do wykonywania zawodu mierniczego górniczego, bądź uchwała dyskwalifikację czyto bezterminową, czy też na czas określony na podstawie uznania obwinionego winnym rażącego lub wielokrotnego wykroczenia przeciwko obowiązkowi, wynikającym z istniejących przepisów ustawowych lub wydanych na ich podstawie rozporządzeń władz górniczych.

§ 24. Narada nad orzeczeniem przy rozstrzygnięciu sprawy jest tajna. Orzeczenie zapada większością głosów. Przewodniczący oddaje głos swój na ostatku. Sentencję orzeczenia sporządza się na piśmie. Sentencję podpisują przewodniczący i członkowie kompletu orzekającego. Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu.

Orzeczenie powinno być przygotowane w ciągu ośmiu dni po ogłoszeniu sentencji i powinno zawierać:

- 1) dzień wydania orzeczenia,
- 2) wymienienie komisji dyscyplinarnej oraz nazwisk członków kompletu orzekającego i protokółanta,
- 3) imię i nazwisko obwinionego, oraz stanowisko zajmowane przez niego, i jego siedzibę,
- 4) przedmiot obwinienia,
- 5) uzasadnienie orzeczenia,
- 6) sentencję orzeczenia.

Oryginał orzeczenia, pozostający w aktach komisji dyscyplinarnej, podpisują przewodniczący i członkowie kompletu orzekającego. Obwinionemu, rzecznikowi oskarżenia oraz wyższemu urzędowi górniczemu, który wystąpił z doniesieniem, doręcza się odpis orzeczenia, podpisany przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej.

§ 25. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym zapisać należy datę, miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu orzekającego i protokółanta, stron i ich zastępców, w końcu streścić przebieg rozprawy.

Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokółant.

§ 26. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej może zarówno obwiniony, jak i rzecznik oskarżenia odwołać się do Kolegium Górniczego z powodu orzeczenia o winie, lub naruszenia przez komisję przepisów prawa górniczego, lub też przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 27. Odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni po dniu doręczenia odpisu orzeczenia na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który przesyła je wraz z właściwymi aktami do Kolegium Górniczego.

§ 28. Orzeczenia komisji dyscyplinarnej, niezaskarżone w terminie przepisany, stają się prawomocnymi z upływem tego terminu.

§ 29. O uprawomocnieniu się orzeczenia komisji dyscyplinarnej wskutek niewniesienia odwołania, względnie o zmianie lub zatwierdzeniu tego orze-

czenia przez Kolegium Górnicze w razie wniesienia odwołania komisja dyscyplinarna zawiadamia wyższy urząd górniczy, przy którym jest ustanowiona, oraz wyższy urząd górniczy, którego doniesienie spowodowało przeprowadzenie postępowania dyscyplinarnego.

§ 30. Na żądanie osoby, co do której orzeciono prawomocnie dyskwalifikację, lub na żądanie jej ustawowych spadkobierców można wznowić postępowanie, o ile osoby te przedstawią takie nowe fakty lub środki dowodowe nieznanne w poprzednim postępowaniu, które same przez się, lub w związku z faktami poprzednio ustalonymi, lub dowodami poprzednio zebranymi, mogą spowodować uwolnienie od zarzutu.

§ 31. Żądanie wznowienia postępowania należy wnieść do tej komisji dyscyplinarnej przy wyższym urzędzie górniczym, która rozstrzygnęła sprawę w pierwszej instancji. Komisja ta rozstrzyga — bez udziału stron — o dopuszczalności wznowienia. Przeciwko rozstrzygnięciu komisji dyscyplinarnej można wnieść zażalenie do Kolegium Górniczego w ciągu 14 dni po doręczeniu odpisu uchwały.

§ 32. Dopuszczenie wznowienia postępowania wstrzymuje wykonanie orzeczenia o dyskwalifikacji. Komisja dyscyplinarna zarządza w razie potrzeby uzupełnienie lub przeprowadzenie nowych dochodzeń, poczem przekazuje sprawę do rozprawy dyscyplinarnej.

§ 33. O ile rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi, należy w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną stosować analogicznie przepisy kodeksu postępowania karnego.

§ 34. Umorzenie sprawy o dyskwalifikację bez rozprawy, lub odrzucenie wniosku o dyskwalifikację po przeprowadzeniu rozprawy, nie zwalnia osoby, przeciwko której toczyło się dochodzenie dyscyplinarne, od odpowiedzialności karnej, stosownie do postanowień działu XII prawa górniczego.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

568.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 czerwca 1932 r.

w sprawie sprzedaży znaków stemplowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. Urząd opłat stemplowych, jak również każdy urząd skarbowy, któremu jest poruczone załatwianie spraw z zakresu opłat stemplowych, może — po zasięgnięciu opinii właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych — nałożyć na sklep tytoniowy (§ 6, punkt 1, rozporządzenia Mi-

nistra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych, Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) obowiązek sprzedaży znaczków stemplowych oraz urzędowych blankietów wekslowych.

W razie niespełnienia obowiązku, określonego w poprzednim ustępie — jeżeli upomnienie ze strony urzędu, wymienionego w ustępie pierwszym, nie wywarło skutku — może nastąpić cofnięcie koncesji według zasad, podanych w §§ 31 i 34 powołanego rozporządzenia z dnia 31 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

569.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 12 czerwca 1932 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkach i premjach aeronautycznych.

Na podstawie art. 91 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 581) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Dodatek aeronautyczny.

§ 1. Oficerom, podoficerom i szeregowcom personelu aeronautyki wojska i marynarki wojennej przysługuje zależnie od nabytego wykształcenia i rodzaju specjalności w personelu latającym, dodatek aeronautyczny.

W szczególności przysługuje dodatek aeronautyczny:

I kategorii:

- a) pilotom i obserwatorom lotnictwa lądowego, oraz pilotom i obserwatorom lotnictwa morskiego, posiadającym stałą przynależność służbową do jednostek aeronautyki marynarki wojennej;
- b) pilotom sterowcowym wojska balonowego — załodze stałej, oraz jednej jej rezerwie;

II kategorii:

- c) w lotnictwie lądowym strzelcom samolotowym, a w lotnictwie morskiem radjotechnikom i mechanikom latającym, o ile równocześnie pełnią funkcje strzelców samolotowych;

III kategorii:

- d) obserwatorom balonów na uwięzi, oraz pilotom i obserwatorom balonów wolnych;
- e) wojskowemu personelowi nadzoru i inspekcji technicznej, odbywającemu loty w charakterze wykonawców swej służby;
- f) uczniom wojskowych szkół i kursów lotniczych, uprawniających do uzyskania tytułu

pilota, obserwatora lub strzelca samolotowego, a w szkołach marynarki wojennej również radjotechnikom i mechanikom latającym, odbywającym przeszkolenie na strzelców samolotowych;

IV kategorii:

- g) oficerom technicznym, podoficerom i szeregowcom, radjotelegrafistom i innym podoficerom i szeregowcom specjalistom lotnictwa, o ile odbywają loty na samolotach w charakterze wykonawców swej służby;

V kategorii:

- h) uczniom wojskowych szkół i kursów balonowych, uprawniających do uzyskania tytułu obserwatora balonów na uwięzi.

Absolwenci wojskowych szkół i kursów lotniczych i balonowych otrzymują dodatek aeronautyczny właściwej kategorii (punkty a), b), c), d)) zależnie od rodzaju specjalności w personelu latającym.

§ 2. Poza wymienionym w § 1 personelem aeronautyki wojska i marynarki wojennej, przysługuje ponadto dodatek aeronautyczny:

- a) II kategorii — nieetatowym obserwatorom lotnictwa lądowego (obserwatorom innych rodzajów broni, niemającym przydziału do jednostek aeronautycznych, którzy otrzymali wykształcenie obserwatora broni i powołani są na ćwiczenia w charakterze obserwatorów lotniczych);
- b) II kategorii — pilotom i obserwatorom lotnictwa morskiego, którzy są oficerami marynarki wojennej i nie posiadają stałej przynależności służbowej do jednostek aeronautycznych marynarki wojennej, lecz którzy otrzymali wykształcenie pilota, względnie obserwatora i odbywają ćwiczenia w tym charakterze;
- c) III kategorii — oficerom - lekarzom, zaliczonym do lotniczej służby zdrowia na zasadzie nabytego wykształcenia lotniczo - lekarskiego i odbywanych lotów.

§ 3. Dodatek aeronautyczny jest należnością uboczną przysługującą:

- a) personelowi aeronautyki wojska i marynarki wojennej (§ 1 punkty a), b), c), d), e), g) i § 2) za loty wykonane w czasokresach określonych w § 4, po stwierdzeniu przez właściwych przełożonych, iż wykonane loty odpowiadają warunkom, określonym w instrukcji aeronautycznej, wydanej przez Ministra Spraw Wojskowych;
- b) uczniom i absolwentom wojskowych szkół i kursów lotniczych i balonowych za loty wykonane w tych szkołach lub na kursach.

§ 4. Czasokresy, w których powinny być wykonane loty uprawniające do nabycia dodatku aeronautycznego, w myśl § 3 punkt a), ustala się następująco:

- a) na przeciąg każdego półrocza, liczonego od 1 maja do 31 października, jako pierwsze półrocze, i od 1 listopada do 30 kwietnia następnego roku, jako drugie półrocze — dla personelu latającego lotnictwa lądowego, wymienionego w § 1 punkty a), b), c), d);